

Udgangspunktet må herefter være, at fonde og foreningers driftsomkostninger må afgrænses efter tilsvarende retningslinjer som gældende for aktieselskaber. Det er imidlertid formentlig nødvendigt at foretage en nærmere fortolkning af driftsomkostningsbegrebet i relation til fonde og foreninger, idet den for aktieselskaber gældende afgrænsning ikke i alle situationer kan lægges ganske uændret til grund ved fondes og foreningers indkomstopgørelse. Dette skyldes bl.a., at medens selskabers formål hovedsagelig alene består i at erhverve indkomst gennem erhvervsmæssig virksomhed, så har fonde og foreninger et videre formål, der normalt fremgår af fondens eller foreningens vedtægter. Af denne grund vil selskaber normalt alene afholde udgifter, der er forbundet med driften af den erhvervsmæssige virksomhed, medens fonde og foreninger herudover er nødt til at afholde udgifter, der sikrer, at de fortsat vil være i stand til at opfylde deres formål. Eksempelvis er en forening, der ikke driver erhvervsmæssig virksomhed, på trods heraf nødt til at afholde udgifter til kontorhold m.v.

Tilsvarende er det også nødvendigt at foretage en nærmere tilpasning af fondes og foreningers afskrivningsadgang.

Afskrivningslovens § 1 nævner, at der efter denne lov kan foretages afskrivninger på driftsmidler, der benyttes *erhvervsmæssigt*. Fonde og foreninger vil imidlertid ofte anskaffe driftsmidler, der vel ikke direkte kan anses for anvendt erhvervsmæssigt, men som dog er et naturligt og nødvendigt led i den særlige *fonds- eller foreningsvirksomhed*, hvis afkast er skattepligtigt ifølge forslaget. Eksempelvis kan en registreret forenings EDB-anlæg efter den gældende terminologi næppe anses for erhvervsmæssigt anvendt, uanset at dette er nødvendigt for at oppebære de foreningsindtægter – såsom kontingenter – der for fremtiden skal beskattes.

For ejendomme gør sig noget tilsvarende gældende, nemlig at disse principielt skal anvendes erhvervsmæssigt, for at der kan afskrives. Imidlertid er det et generelt krav i afskrivningsloven, at ejendommen skal være undergivet en økonomisk forringelse. Derfor kan der kun afskrives på driftsejendomme m.v. og på ejendomme i direkte tilknytning hertil. Kontor- og beboelsesejendomme anses ikke for undergivet økonomisk forringelse,

og der kan derfor som altovervejende hovedregel ikke afskrives derpå. Ikke-erhvervsdrivende fondes og foreningers faste ejendomme vil netop normalt være af en art, der næppe er undergivet økonomisk forringelse. For så vidt angår afskrivningsberettigede ejendomme opstår der derfor alene et problem, hvis en ejendom på grund af foreningsaktiviteten forringes, ganske som den ville blive forringet ved en almindelig erhvervsmæssig virksomhed.

På denne baggrund bør driftsudgiftsbegrebet i relation til fonde og foreninger fortolkes under hensyntagen til den forskel i formål, virkemåde og indtjening, der er mellem selskaber på den ene side og fonde og foreninger på den anden side.

Herefter må udgifter, der direkte vedrører fondens eller foreningens virksomhed, og som er nødvendige at afholde af hensyn til fondens eller foreningens formål, i skattemæssig henseende sidestilles med udgifter, der afholdes som et led i den erhvervsmæssige virksomhed. Om der herefter rent faktisk er fradragsret eller afskrivningsadgang afhænger af de almindelige regler, f.eks. af om der er den nødvendige tidsmæssige sammenhæng mellem udgiften og den indtægtsgivende virksomhed eller, for så vidt angår bygningsafskrivninger, om ejendomme af den pågældende art er omfattet af afskrivningsreglerne.

Fastlæggelse af, hvad der ligger i begrebet uddelinger, jfr. forslagets § 4, forudsætter både en afgrænsning i forhold til driftsomkostninger (og eventuelt afskrivninger) og i forhold til rene omposterings, der er uden skattemæssig betydning.

For så vidt angår forholdet til driftsomkostninger må der ifølge forholdets natur gælde temmelig vide rammer. Den typisk ret begrænsede skattemæssige betydning af sondringen gør, at der normalt næppe vil være grund til at tilsidesætte fondens eller foreningens skøn.

Generelt kan det formentlig siges, at som driftsomkostninger kan fradrages udgifter, som afholdes for at sikre eller muliggøre, at fonden eller foreningen kan varetage sine formål ifølge vedtægterne. Ved uddelinger forstås derimod den disposition, hvorved fonden eller foreningen rent faktisk varetager sit formål. Forholdet mellem driftsomkostninger og uddelinger svarer omtrent til, at et